

lovlig så langt det er hjemlet enten i § 30 nr. 2 eller i delegasjonsvedtak (for eksempel om at ordfører kan treffe vedtak i hastesak etter å ha konsultert formannskapetets medlemmer).

Fellesmøte med andre organer, for eksempel med en velforening eller et annet kommunestyre, er ikke et møte i lovens forstand. Departementet har riktignok i noen eldre uttalelser (skriv av 9.11.1926, 24.4.1929 og 29.12.1933) lagt til grunn at man kunne akseptere vedtak i fellesmøte mellom kommunestyrer eller formannskap som lovlig, når vedtaket var enstemmig og hvert av de deltakende organer var vedtaksføre. Men dette standpunktet bør neppe opprettholdes; det legger forholdene til rette for uklarhet med hensyn til når vedtak treffes, og usikkerhet med hensyn til hvor store krav som må stilles til samstemmighet og forutgående saksbehandling, og når det gjelder hvem som kan omgjøre et slikt vedtak.

Karakteristisk for et formelt møte er at det bare er forsamlingens medlemmer som har tale-, forslags- og stemmerett. Andre personer kan etter særskilt vedtak få ordet, men da må dette være klart utskilt fra det alminnelige ordskipet. Det kan enten være supplerende saksopplysninger fra administrasjonens side som det er praktisk å formidle ved andre personer enn administrasjonssjefen eller den som møter på hans eller hennes vegne, eller partsinnlegg som tillates før den egentlige beslutningsprosessen tar til, eller eventuelt ved at det tas pause fra den alminnelige debatt for å gi parter anledning til å komme med opplysninger og synspunkter.

Dette er en modell som også kan brukes hvor vedkommende organ selv ønsker å trekke inn utenforstående for å få deres syn på en sak. Man kan da holde en «høring» som et ledd i saksbehandlingen hvor bestemte personer – eller de som måtte være interessert – får anledning til å fremføre synspunkter og komme med opplysninger. Men dette er da ikke en del av selve møtet i organet.

Den samme modellen kan brukes hvis man ønsker å etablere for eksempel et «ungdommens kommunestyre». Medlemmene av en slik forsamling kan gis adgang til å fremføre synspunkter og forslag i en særlig sesjon for dette, før møtet eller i en pause. Når så møtet i vedkommende organ settes igjen, vil det imidlertid selvsagt være opp til de folkevalgte hvor mye vekt de vil legge på det som er fremført av for eksempel ungdomsrepresentantene, og forslag som blir fremsatt av slike, vil ikke bli gjenstand for votering hvis ikke de tas opp igjen av administrasjonssjefen eller en av de folkevalgte.

I uttalelse i St.O. 1995 s. 96 flg. (Asker) fremholder Sivilombudsmannen (s. 99) at formålet med en sammenkomst av folkevalgte vil avgjøre om denne skal anses som et møte i kommunelovens forstand:

«En sammenkomst av folkevalgte vil være et møte i lovens forstand når det på forhånd er fastsatt at medlemmene av organet skal tre sammen for å forhandle, drøfte, treffe vedtak eller på annen måte behandle saker og spørsmål som det etter lov eller forskrift

Dette synspunktet er uttrykt i budsmannen

«Jeg har uttrykt synspunktet i budsmannen og presiserer i formannskapet

Det hjelper ikke å si at personer som er utnevnt til dette stillingssak». (Skriv H-17/

I denne sak har partiene søkt om ledelse, til administrasjonen levert til folkevalgte og signatur i lovens forstand administrasjonssjefen. Departementet har folkevalgt utvalgt i og med utvalgt av saker som på denne måten

Jf. også St.O.

«det [er] i utvalgte karakteristiske saker og sp

og hvor det l

«sykes ... styringslut

Men ikke en kommunelovens folkevalgte utvalgte dette er imidlertid